

Molí de Dalt de can Planell

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament Des del barri de Sant Maure cal agafar el camí de la creu del Maginet. A uns 500 m a la dreta.

Coordenades:

Latitud: 41.56968
Longitud: 1.61599
UTM Est (X): 384609
UTM Nord (Y): 4602925

Classificació

Número de fitxa 08250-44
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XXI
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Actualment l'estructura del molí ha estat reconstruïda i posada novament en funcionament pels propietaris de la casa amb finalitats educatives.

Protecció Inexistent
Número inventari IPA núm. 26443

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08250A01400022

Fitxes associades:

[Molí de Baix de can Planell](#)
[Font Trobada](#)

Descripció

El molí de Dalt forma part, juntament amb el molí de Baix, d'un conjunt de dos molins coneguts com a molins de Can Planell, molins del Polvo o molins de la Font Trobada, que comparteixen estructures. Un i altre es troben separats una seixantena de metres. Entre ells es situen les basses d'aigua que eren omplertes amb l'aigua sobrant del molí de Dalt. Aquest molí captava l'aigua d'una resclosa situada a escassos metres, entre el torrent de Garrigosa i el molí. L'aigua era dirigida vers la planta del soterrani de l'edifici actual, on es trobava situada la roda i l'eix del molí. La ubicació d'aquestes peces era en un espai rectangular allargat cobert amb volta de canó. Aquest eix es trobava connectat amb la sala de les moles que s'ubicava a la planta baixa de l'edifici. L'aigua sobrant del moviment de la roda era reconduïda a través d'un rec fins la bassa exterior de la casa. Sobre l'estructura del molí s'aixeca un edifici de planta rectangular cobert a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana principal. Exteriorment l'edifici es troba arrebossat amb ciment sense pintar, i el parament només s'observa en les estances interiors. Es tracta d'una construcció fet en mur de paredat irregular, tot i que no es descarta l'existència de maó en alguns trams superiors. L'edifici compta amb planta semi soterrada, planta baixa, primer pis i golfes. La façana principal es troba encarada a llevant i precedida d'un espai planer. L'accés a l'edifici es fa mitjançant un portal adovellat acabat en un arc escarser que es recolza sobre uns brancals fets amb carreus quadrangulars. L'estructura del portal en pedra vista sobresurt de l'arrebossat de la façana. A nivell de primer pis a la façana principal s'obre una finestra balconera, que s'escau sobre el portal, i dues finestres quadrangulars a banda i banda. Al pis de les golfes s'obren quatre finestres quadrangulars que s'escauen sota l'aler de la teulada. La façana de migdia s'obre a nivell de primer pis amb una finestra balconera i dos finestrals acabats amb arcs de mig punt. A nivell de golfes s'obren dues grans finestres rectangulars i una de més petita. L'edifici compta amb una sortida a la façana del darrera, orientada a ponent, formada per un portal adovellat acabat amb una arcada molt rebaixada. A ponent, s'adossen diversos cossos destinats a magatzems i feines auxiliars de la casa.

Història

El Molí de Dalt es correspon a una cronologia del segle XVIII. L'any 1726 era propietat de Batista Freixes. Com a edifici, aquest podia haver estat originalment més petit, ja que a nivell de planta baixa, a l'interior, s'observa la presència d'un mur molt més gruix amb un portal que divideix l'espai de la planta baixa en dues grans sales. Podria ser que al finals del segle XIX l'edifici hagués sofert una ampliació considerable que afegís un altre cos a la part posterior de la casa i aixequés els dos pisos superiors. El nom de molí del Polvo és d'origen desconegut, ja que com a tal la seva funció era la de molí fariner. Al segle XIX fou propietat de l'amo de la torre Cabòries i després passa a ser propietat de les "Aigües Artés". L'any 1926 fou venut i encara continua en mans dels seus descendents.

Bibliografia

DOUET J. (2008) Memòria dels molins fariners del mas del Polvo. Arqueociència Serveis Culturals,SL.
PALAU S. (1990) Els molins fariners hidràulics de Catalunya, 690 molins inventariats. Santa Coloma de Queralt.

